

grupper. Det er et eksempel på, at vi gør noget, som hjælper til, at de pågældende kan komme i arbejde. Det er faktisk regeringens politik. Det skal kunne betale sig at arbejde, og man skal ikke straffe dem, som kommer fra overførsel og i arbejde.

For noget af det bedste, vi kan gøre for mennesker, er, at de får et job, hvis de hidtil har været ledige. Derfor må jeg afvise hr. Willy Søvn-dals påstande om, at regeringen forsøger at gøre det ringere for de svagest stillede. Vi forsøger at gøre det bedre, og noget af det bedste, vi kan gøre, er at skaffe folk et arbejde.

Kl. 13.45

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det var det sidste spørgsmål til statsministeren. Vi siger derfor tak til statsministeren.

Så går vi videre med spørgsmål til finansministeren. Det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der har stillet det første spørgsmål.

Spm. nr. S 1274

6) Til finansministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Står ministeren ved sine udtalelser i Jyllands-Posten den 26. maj 2005 om, at det, der skal fordeles i 2040, er dobbelt så stort og i 2100 6,5 gange så stort som i dag, og vil ministeren i givet fald redegøre for, hvorledes denne velstands-fremgang skal komme de svagest stillede til gode og på den baggrund bidrage til, at begrebet velfærdsreformer i velfærdsdebatten bliver en betegnelse for forbedringer af velfærden og ikke som i dag forringelser?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I dag er Velfærdskommissionen kommet med sine anbefalinger til fremtidens velfærd, anbefalinger, som bl.a. går ud på, at de økonomiske nødvendigheder skulle gøre, at vi skulle afskaffe efterlønnen, forringe kontanthjælpen, forkorte dagpengeperioden og forhøje pensionsalderen.

Det står efter min mening i skærende kontrast til udtalelser fra finansministeren, hvor han bl.a. til Jyllands-Posten den 26. maj sagde, at i 2040 er det, der skal fordeles, dobbelt så stort som i dag, og at danskerne i 2100 er seks en halv gange så rige som nu. Så det er et spørgsmål om, hvordan rigdommen og velstanden skal fordeles, snarere

end at man nu kommer med forslag om forringelser af velfærden.

Derfor er mit spørgsmål til finansministeren, om det stadig væk er finansministerens opfattelse, at der ikke er tale om økonomiske nødvendigheder, der gør, at vi skal skære i velfærden, men at det tværtimod er en diskussion om, hvordan vi fordeler den bedst muligt.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige, at jeg fuldstændig står ved det, jeg har sagt, fordi det er rigtigt. Det er jo taget ud af Velfærdskommissionens egne beregninger og antagelser om, hvordan fremskrivningen vil virke over tid. Så det er stadig væk fuldstændig rigtigt.

Det, regeringen har lagt ind i kommissoriet, er, at vi ønsker at se løsninger, hvor man ikke hæver skatten. Det er det, der er udfordringen; der er ikke en accept af skattestigninger. Men de modeller, man kører med, som Velfærdskommissionen bruger, og som i øvrigt har været kendte også i Finansministeriet, hvor man fremskriver udviklingen – den vækst, der forventes over tid – betyder rent faktisk, at den samlede produktion stort set er fordoblet i 2040 i forhold til i 2003, og at den er mere end seks gange så stor i 2100 i forhold til i 2003 med de antagelser, der lægges til grund for modelarbejdet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Spørgsmålet om at hæve skatten eller ikke hæve skatten er jo noget, vi vender tilbage til i et senere spørgsmål.

Men jeg kunne på baggrund af finansministerens udtalelser godt tænke mig at høre finansministerens holdning til de forslag til velfærdsforringelser, som er kommet fra Velfærdskommissionen på baggrund af deres egne beregninger, f.eks. forslag om at afskaffe efterlønnen. Hvad er finansministerens holdning til, at man på den måde vil forringe velfærden i stedet for at tage udgangspunkt i, at der er råd til en forbedret velfærd i 2040?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Min opfattelse er den, at den politiske opgave altid er at gøre det bedre for menneskene, og det gælder også at gøre det bedre for danskerne. Så udfordringen er i virkeligheden at gøre det bedre for danskerne.

Jeg synes, det er positivt, at vi lever længere. Udgangspunktet er altså, at den udfordring, at vi lever længere, jo er en positiv udfordring; det,